

یادداشت ریاست جمهوری در زمینه امنیت ملی / NSPM-2

فرمان اجرایی

۴ فوریه ۲۰۲۵

موضوع: اعمال فشار حداکثری بر دولت جمهوری اسلامی ایران، جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای و مقابله با نفوذ مخرب ایران

به عنوان رئیس‌جمهور، اولویت اصلی من تضمین ایمنی و امنیت ایالات متحده و مردم آمریکا است. دولت جمهوری اسلامی ایران از زمان تأسیس خود در سال ۱۹۷۹ به عنوان یک حکومت انقلابی و دینی، خصومت خود را با ایالات متحده و متحدان و شرکای آن اعلام کرده است. ایران همچنان بزرگترین حامی تروریسم دولتی در جهان محسوب می‌شود و از گروه‌هایی مانند حزب‌الله، حماس، حوثی‌ها، طالبان، القاعده و دیگر شبکه‌های تروریستی حمایت کرده است. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) خود به عنوان یک سازمان تروریستی خارجی شناخته شده است.

دولت ایران، از جمله سپاه پاسداران، از عوامل و ابزارهای سایبری برای هدف قرار دادن شهروندان ایالات متحده در داخل آمریکا و سایر کشورها استفاده می‌کند و آن‌ها را برای حمله، آدم‌ربایی و قتل تحت تعقیب قرار می‌دهد. ایران همچنین به گروه‌های نیابتی خود، از جمله سازمان جهاد اسلامی وابسته به حزب‌الله، دستور داده است که سلول‌های خفته‌ای را در خاک ایالات متحده جاسازی کنند تا در حمایت از این فعالیت‌های تروریستی فعال شوند.

ایران مسئول قتل‌عام‌های وحشیانه حماس در تاریخ ۷ اکتبر ۲۰۲۳ است و همچنین مسئول حملات مستمر حوثی‌ها علیه نیروی دریایی ایالات متحده، نیروی دریایی متحدان و کشتی‌های تجاری بین‌المللی در دریای سرخ می‌باشد. از آوریل ۲۰۲۴، این رژیم دو بار تمایل خود برای انجام حملات موشکی بالستیک و کروز علیه دولت اسرائیل را نشان داده است.

ایران مرتکب نقض‌های شدید حقوق بشر می‌شود و شهروندان خارجی، از جمله شهروندان ایالات متحده، را با اتهامات واهی و بدون رعایت دادرسی عادلانه بازداشت کرده و آن‌ها را تحت شکنجه قرار می‌دهد. ایالات متحده در کنار زنان ایران ایستاده است که روزانه تحت ستم این رژیم قرار دارند.

برنامه هسته‌ای ایران، از جمله توانایی‌های مربوط به غنی‌سازی و بازآوری و همچنین موشک‌های با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای، تهدیدی وجودی برای ایالات متحده و کل دنیای متمدن محسوب می‌شود. نباید هرگز اجازه داده شود که یک رژیم رادیکال مانند ایران به سلاح هسته‌ای دست یابد یا از تهدید به دستیابی، توسعه یا استفاده از این سلاح‌ها برای باج‌گیری از ایالات متحده و متحدانش بهره ببرد.

ایران امروزه با پنهان‌کاری درباره سایت‌ها و مواد هسته‌ای اعلام‌نشده، تعهدات خود بر اساس پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) را نقض کرده است. این کشور همچنین مانع دسترسی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) به سایت‌های نظامی یا تاسیسات مرتبط با سازمان پژوهش و نوآوری دفاعی (SPND) شده و از مصاحبه با دانشمندان تسلیحات هسته‌ای که همچنان در SPND فعالیت دارند، جلوگیری کرده است. گزارش‌های عمومی که نشان می‌دهند ایران ممکن است در حال انجام

مدلسازی‌های رایانه‌ای مرتبط با توسعه سلاح‌های هسته‌ای باشد، زنگ خطر فوری را به صدا درآورده است. ما باید تمامی مسیرهای دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای را مسدود کنیم و به سیاست باج‌گیری هسته‌ای این رژیم پایان دهیم.

رفتار ایران منافع ملی ایالات متحده را تهدید می‌کند. بنابراین، در راستای منافع ملی است که فشار حداکثری بر رژیم ایران اعمال شود تا تهدید هسته‌ای آن پایان یابد، برنامه موشک‌های بالستیک آن محدود شود و حمایت از گروه‌های تروریستی متوقف گردد.

بخش ۱. سیاست: سیاست ایالات متحده این است که ایران از دستیابی به سلاح هسته‌ای و موشک‌های بالستیک قاره‌پیما محروم شود، شبکه‌ها و کارزارهای تجاوزطلبانه منطقه‌ای ایران خنثی شوند، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) و نیروهای نیابتی آن از منابع لازم برای اقدامات بی‌ثبات‌کننده خود محروم گردند و برنامه تهاجمی توسعه موشک‌ها و سایر توانمندی‌های نامتقارن و متعارف (غیر اتمی) تسلیحاتی ایران مهار شود.

بخش ۲. اعمال فشار حداکثری بر جمهوری اسلامی ایران

(الف) وزیر خزانه‌داری موظف است:

۱. فوراً تحریم‌ها یا اقدامات اجرایی مناسب را علیه تمامی افرادی که وزارتخانه شواهدی از فعالیت آن‌ها در نقض یک یا چند مورد از تحریم‌های مرتبط با ایران دارد، اعمال کند.

۲. یک کارزار قوی و مستمر برای اجرای تحریم‌ها علیه ایران راه‌اندازی کند تا رژیم و نیروهای نیابتی تروریستی آن از دسترسی به منابع مالی محروم شوند.

۳. هرگونه مجوز عمومی، پرسش متداول یا راهنمایی دیگری را که به ایران یا نیروهای نیابتی تروریستی آن هرگونه تسهیلات اقتصادی یا مالی ارائه می‌دهد، بازبینی کرده و در صورت لزوم اصلاح یا لغو کند.

۴. راهنمایی‌های روز شده را به تمامی بخش‌های مرتبط از جمله کشتیرانی، بیمه و اپراتورهای بندری ارائه دهد تا آن‌ها را از خطرات احتمالی نقض آگاهانه تحریم‌های ایالات متحده علیه ایران یا نیروهای نیابتی آن آگاه سازد.

۵. حفظ اقدامات مقابله‌ای علیه ایران در گروه ویژه اقدام مالی (FATF)، ارزیابی آستانه‌های مالکیت ذینفع (beneficial ownership) به منظور اطمینان از اینکه تحریم‌ها تمام منابع درآمدی غیرقانونی ایران را مسدود می‌کند، و بررسی این موضوع که مؤسسات مالی استاندارد «مشتری مشتری خود را بشناس» (Know Your Customer's Customer) را برای تراکنش‌های مرتبط با ایران به کار گیرند تا از دور زدن تحریم‌ها بیشتر جلوگیری شود.

(ب) وزیر امور خارجه موظف است:

۱. معافیت‌های تحریمی، به‌ویژه آن‌هایی که به ایران هرگونه تسهیلات اقتصادی یا مالی ارائه می‌دهند، از جمله موارد مرتبط با پروژه بندر چابهار، را اصلاح یا لغو کند.

۲. یک کارزار قوی و مستمر، با هماهنگی وزیر خزانهداری و سایر نهادهای اجرایی مرتبط، برای رساندن صادرات نفت ایران به صفر، از جمله صادرات نفت خام ایران به جمهوری خلق چین، اجرا کند.

۳. یک کارزار دیپلماتیک را برای منزوی کردن ایران در سراسر جهان، از جمله در سازمان‌های بین‌المللی، هدایت کند و از آزادی حرکت یا ایجاد پناهگاه امن برای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) یا هر نیروی نیابتی تروریستی ایران در خارج از مرزهای ایران جلوگیری کند.

۴. اقداماتی فوری، با هماهنگی وزیر خزانهداری و سایر نهادهای مرتبط، انجام دهد تا اطمینان حاصل شود که سیستم مالی عراق توسط ایران برای دور زدن تحریم‌ها مورد سوءاستفاده قرار نمی‌گیرد و کشورهای خلیج‌فارس به‌عنوان نقاط انتقالی برای دور زدن تحریم‌ها استفاده نمی‌شوند.

(ج) نماینده دائم ایالات متحده در سازمان ملل موظف است:

۱. فرآیند بازگرداندن تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی علیه ایران (Snapback) را با همکاری متحدان کلیدی تکمیل کند.

۲. ایران را برای نقض پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) پاسخگو کند.

۳. شورای امنیت سازمان ملل را برای بررسی تهدیدهای گوناگون ایران علیه صلح و امنیت بین‌المللی به‌طور منظم تشکیل دهد.

(د) وزیر بازرگانی موظف است:

یک کارزار قوی و مستمر برای اجرای کنترل‌های صادراتی به منظور محدود کردن جریان فناوری و قطعاتی که توسط رژیم ایران برای مقاصد نظامی استفاده می‌شوند، راه‌اندازی کند.

(ه) دادستان کل موظف است:

۱. تمامی اقدامات قانونی ممکن برای تحقیق، شناسایی، مختل کردن و پیگرد شبکه‌های مالی و لجستیکی، عوامل و گروه‌های پوششی داخل ایالات متحده که توسط ایران یا نیروهای نیابتی تروریستی آن حمایت می‌شوند، را انجام دهد.
۲. تمامی اقدامات قانونی ممکن برای توقیف محموله‌های نفتی غیرقانونی ایران را دنبال کند.
۳. تمامی اقدامات قانونی ممکن برای شناسایی دارایی‌های دولتی ایران در ایالات متحده و خارج از کشور را انجام دهد و به قربانیان آمریکایی تروریسم، از جمله خانواده‌های شهدای نظامی (Gold Star Families) در دریافت غرامت از ایران طبق احکام فدرال کمک کند.
۴. تمامی اقدامات قانونی ممکن برای متهم کردن و پیگرد رهبران و اعضای گروه‌های تروریستی و نیروهای نیابتی تأمین‌شده توسط ایران که شهروندان آمریکایی را اسیر کرده، آسیب رسانده یا به قتل رسانده‌اند، را انجام دهد و در صورت امکان و با هماهنگی وزیر امور خارجه، برای دستگیری و استرداد آن‌ها به ایالات متحده اقدام کند.
۵. استفاده از تمامی اختیارات و ابزارهای کیفری، نظارتی و سایبری برای تحقیق، تعقیب قضایی و مختل کردن تلاش‌های دولت ایران جهت انجام جاسوسی، دستیابی به اطلاعات نظامی، اطلاعاتی، دولتی یا سایر اطلاعات حساس، به خطر انداختن امنیت داخلی و زیرساخت‌های حیاتی ایالات متحده، دور زدن تحریم‌ها و کنترل‌های صادراتی، تأمین حمایت مادی از

تروریسم، اعمال نفوذ مخرب خارجی و تهدید یا آسیب‌رسانی به آزادی بیان تضمین شده تحت متمم اول قانون اساسی، از جمله تلاش‌هایی که به گسترش یهودستیزی منجر می‌شوند.

6.

بخش ۳: احکام کلی

(الف) هیچ‌یک از مفاد این یادداشت نباید به گونه‌ای تفسیر شود که:

1. اختیاراتی را که طبق قانون به یک وزارتخانه، آژانس اجرایی یا رئیس آن اعطا شده است، تضعیف یا تحت تأثیر قرار دهد.
2. وظایف مدیر دفتر برنامه‌ریزی و بودجه را در ارتباط با پیشنهادهای بودجه‌ای، اداری یا قانون‌گذاری مختل کند.

(ب) اجرای این یادداشت باید مطابق با قوانین جاری و در چارچوب بودجه‌های تخصیص‌یافته انجام شود.

(ج) این یادداشت هیچ‌گونه حق یا مزیت قانونی یا اجرایی، چه ماهوی و چه آیینی، برای هیچ فرد یا نهادی در برابر ایالات متحده، وزارتخانه‌ها، آژانس‌ها، کارکنان یا نمایندگان آن ایجاد نمی‌کند و قابل استناد در دعاوی حقوقی نیست.